

Blauw: Claudia

Rood: Ardy

Ma 16- di 17 okt

De eerste twee dagen verlopen relatief snel en gemakkelijk. Het overstappen in Londen en Bahrein gaat soepel en over Gulf Air valt niets te klagen alles is netjes verzorgd. Behalve dat ik reisziek ben en wordt geteisterd door een vreselijke buikpijn gaat alles voorspoedig.

Ik heb het gevoel dat we ons minder hebben voorbereid en er gemakkelijker over denken. Het zal wel met de vorig jaar opgedane reiservaring te maken hebben (hoop ik!). Cor brengt ons naar Schiphol en we hebben niet echt vertraging.

Na een tussenlanding en een overstap in Londen, waar de controles erg streng zijn, is onze volgende stop in Bahrein. Tijdens het aanvliegen zie je aan de gebouwen al de rijkdom van dit oliestaatje. We moeten helaas snel overstappen, maar ik zou graag nog wel even in de tax-free zonde willen snuffelen. Veel goud, dure horloges, een Lexus shop noem maar op! Misschien op de terugweg... In het vliegtuig van Bahrein naar Kathmandu zitten veel Nepalese gastarbeiders die (even) naar huis gaan. Je merkt hier al een behoorlijk cultuurverschil, ze zijn behoorlijk ongeduldig, maar niet onbeleefd. Ze willen graag een praatje maken. Na een spannende landing op Kathmandu (weer midden in de stad) is het lachen bij de kofferband. De ene doos is nog groter dan de ander. Als we Nepalees vragen wat ze toch allemaal meenemen, blijkt dat ze allemaal TV's meenemen voor de familie. Na wat papierwerk bij de douane maken we kennis met Sam, onze reisleidster. En stappen in de bus voor het ritje naar ons hotel. Het is toch weer een cultuurschok. Veel armoede, drukte op straat en dankzij stakingen ook veel afval en daarbij behorende lucht. WE hebben een eenvoudig maar netjes hotel midden in de (toeristen)wijk Thamel. Na een goede avondmaaltijd met veel informatie van Sam gaan we behoorlijk moe naar bed.

Dinsdag om 16.30 uur stappen we eindelijk in de bus richting ons hotel. Er zijn vredesonderhandelingen en daardoor weer stakingen, waardoor het vuil al drie dagen niet is opgehaald. De stad stinkt en is rumoerig; ik kijk mijn ogen uit. Het hotel is eenvoudig en schoon. De douche is goed, maar het bed is heel erg hard (iets wat hier heel normaal is, ontdek ik later). We frissen ons op en spreken met Sam (onze reisleidster om 18.30 uur af om te eten. Om half 7 lopen we vanaf ons hotel door Thamel (toeristenbuurt) om geld op te halen en wat te eten. Ardy merkt op dat het net is alsof we op een filmset lopen en zo voelt het ook. We eten en dringen onze buik vol voor maar liefst €6 p.p. en slenteren nog even door de stad. Om 22 uur belanden we op ons "houten" bed en sluiten we onze ogen. Vol spanning kijken we uit naar de komende dagen en vallen we tevreden in slaap.

Wo 18 okt

Vannacht heb ik redelijk goed geslapen. Om 4 uur klaarwakker, maar toch nog weer in slaap gevallen tot 7 uur. Vandaag hebben we een vrije dag in Kathmandu. We hebben van onze reisleidster een wandelroute gekregen. Door een wirwar van straatjes ontdekken we het drukke leven van Kathmandu. Mensen, honden, koeien, auto's, riksja's en motoren gaan hier kriskras door elkaar en de toeter is het favoriete onderdeel van elke machine. We komen heel veel tempels en stupa's onderweg tegen. Kathmandu is druk en groot, maar doet voor ons westerlingen dorps aan. Uiteindelijk komen we op Durbar Square. Direct worden we omringd door gidsen die graag hun tempels willen laten zien. Omdat we live informatie eigenlijk wel leuker vinden dan lezen uit een boekje en we ze natuurlijk graag wat geld gunnen, laten we ons op sleeptouw meenemen. Tevens is de interactie met de lokale bevolking erg leuk. Het plein is mooi, maar minder bijzonder dan verwacht. Na een uurtje besluiten we ons trip voort te zetten naar Swayambhunath oftewel Monkey Temple. Een flinke tippel van een half uur met als beloning een trap met 365 treden. Onderweg komen we erachter waarom deze tempel ook wel Monkey Temple wordt genoemd. Je moet goed op je spullen letten en bij zogenaamde "dreiging" laten de apen hun tanden zien en grommen ze dreigend. Puffend komen we boven en genieten van het uitzicht. Vanaf hier kun je de hele stad overzien. Bijzonder zijn de adelaren die in grote aantallen boven de stad vliegen. Beneden gekomen nemen we de taxi terug naar het hotel, waar we nog lekker even wat bijslapen van de lange reisdagen. 's Avonds gaan we in een Italiaans restaurantje eten. En dan is de dag alweer voorbij.

Vanochtend gaan we na een simpel ontbijtje op het dakterras van het hotel te voet door Kathmandu. De drukte en het getoeter zal nooit wennen. We lopen langs diverse stupa's en tempels. Onderweg

zien we veel armoede en smerigheid, maar toch ook wel veel scholieren en ontwikkelde Nepalezen. Het is trouwens een vriendelijk volk wat graag een praatje met je maakt. Halverwege de dag komen we terecht op Durbar Square. Ik had me dit plein toch wat anders voorgesteld namelijk afgesloten van verkeer e.d. en meer rust i.v.m. al die heilige tempels. Helaas is het hier net zo'n chaos als in de rest van de stad. We huren ter plaatse een gids en lopen langs de mooiste bezienswaardigheden. Ook zien we de Kumari; de levende godin, in haar tempel. Zij is door het volk en de nodige "tekens" van alle goden uitgekozen en moet in die tempel blijven tot ze voor de 1^e keer gaat bloeden (op wat voor manier dan ook). Daarna wordt er dus weer een nieuwe uitgezocht. Na Durbar Square zijn we doorgelopen naar Swayambhunath oftewel Apentempel. Na een fikse klim van 365 treden bereiken we de top. Inderdaad veel aapjes, maar een hoog graai, grom en bijtgehalte. We lopen (zoals het hoort) linksom rond de stupa, die trouwens erg mooi en groot is. En we draaien flink aan de gebedsmolens. Na de apentempel gaan we terug met de taxi naar het hotel om even te relaxen. s' Avonds eten en flaneren we weer in de toeristenwijk Thamel.

Do 19 okt

Na een slechte nacht vertrekken we richting Bhaktapur. Een stad die onder bescherming staat als wereld erfgoed bij Unesco. Het is inderdaad een prachtige stad. Het weinige verkeer draag zeker bij aan de ontspannen sfeer die de stad uitstraalt. Een lokale gids vertelt ons veel over de tempels, de religies (hindoïsme/ boedisme) en de feestdagen. Hoewel de temples zelf na een tijdje op elkaar gaan lijken, zijn de verhalen erg interessant. Na de lunch genieten we nog even een uurtje van het zonnetje en de omgeving. We klimmen naar boven op een tempel en gezien en van het uitzicht over het plein. Jochies staan model voor onze camera en studenten maken ene praatje met ons. Hoewel iedereen stiekem wel iets van ons lijkt te willen, is het contact met de locals erg leuk.

Weer genieten we van een simpel ontbijtje op het dakterras van hotel. Het uitzicht is weer super en het valt me op hoeveel adelaars boven de stad rondzweven. We pinnen nog snel even en vertrekken dan richting Bahktapuhr. Dit is een van de drie koningssteden in Nepal met heel veel historische oude tempels en paleizen. Deze oude binnenstad staat ook onder bescherming van Unesco Werelderfgoed. Er rijdt hier zowat geen verkeer en dat maakt het rondwandelen wel heel relaxed. Na de rondleiding van een vage gids eten we weer ergens op een dak met een prachtig uitzicht. Na de lunch gaan we op eigen houtje op pad. We blijven al snel zitten op de hoogste tredes van een van de grotere tempels waar het zonnetje ons lekker lui maakt. Het gemak waarmee je hier contact maakt met de 'locals' is erg leuk en we praten dan ook met de een na de andere Nepalees. De kids vinden ons digitaal foto toestel helemaal geweldig en we schieten dan ook het ene plaatje na het andere om ze vervolgens aan hun te laten zien.

Vervolgens gaan we verder naar Nargakot. Ik rust wat uit op de kamer en Ardy drinkt wat met reisgenoten. Het eten is gezellig, maar om half elf worden we toch wel verzocht naar onze kamer te gaan. De ober laat zien, dat het restaurant officieel om tien uur sluit.

Na Bhaktapur vervolgen we onze weg naar Nagarkot, waar beweerd wordt dat we morgenochtend bij helder weer een prachtig uitzicht hebben over de Himalaya. 's Avonds eten we in ons hotel en blijven we daarna gezellig plakken met medereizigers. We gaan niet al te laat naar bed, want morgen moeten we weer vroeg op.

Vr 20 okt

We staan vanochtend om 6 uur op. Compleet brak na een slapeloze nacht dankzij een continu blaffende hond en matras met de dikte van een zakdoek. Op het dakterras wachten we op de zonsopkomst vanachter de Himalaya. Het uitzicht is werkelijk prachtig alleen de nevel/mist maakt het vergezicht een beetje wazig. Na ongeveer een uur trekt de bewolking weer om de bergen dus we zijn niet voor niets opgestaan. Na een ontbijtbuffetje in een heerlijk zonnetje gaan we weer met de bus op pad.

Vanochtend vertrekken we met de bus naar het startpunt van onze wandeltocht. Het eerste stuk van de wandeling is voor mij een regelrechte hel. Het is behoorlijk stijl, mijn knie is stijf en mijn kuit spelen heel erg op. De pijn is echt ondragelijk en de tranen biggelen over mijn wangen. Voor anderen is het niet te begrijpen hoeveel pijn het doet, want echt extreem is het niet. Wat het extra frustrerend maakt. Terug gaan is geen optie, want de bus is al verder. Gelukkig bereiken we eindelijk het hoogste punt. Nu lopen we glooiend omhoog en omlaag. Dit is goed te doen en werkelijk fantastisch. Het

landschap is idyllisch en pittoresk. We wandelen langs bossen, velden en kleine gehuchtjes. We ontmoeten de lokale bevolking en zien koeien en geiten. Hoewel mijn en knie en kuiten van het eerste stuk een zware opdonder hebben gehad, gaat het nu redelijk en geniet ik enorm. Na de wandeling gaan we nog een klein dorpje met een mooie tempel bekijken. De vele trappen naar boven weerhouden ons er niet van. Het dorpje is echt dorps en oud en de tempel is erg mooi. Wederom dus de moeite waard. We pakken weer de bus richting The Last Resort.

Na een uurtje rijden worden we in een klein dorpje gedropt om een wandeling over een bergkam te maken. De steile kom is het begin is al direct een uitputtingsslag voor Claudia (en haar kuiten), maar eenmaal bovenop is het een prachtige wandeling langs kleine dorpjes, prachtige vergezichten en een reuze bamboe schommel. Volgens de Nepalezen brengt een paar keer heen en weer schommelen, zonder de grond te raken, 1 jaar geluk. Onze trip eindigt in (weer een) tempelstad. Na een paar flinke trappen komen we op een plein waar het heerlijk stil is en waar een mooie tempel staat. Helaas kunnen we hier niet te lang blijven. We rijden met de bus naar onze lunchstop. Wederom op een dakterras met uitzicht over een prachtige vallei met veel terrasvormige landbouw. De akkertjes worden van boven af nauwlettend in de gaten gehouden door tientallen adelaars die handig gebruik maken van de termiek. Onze tocht gaat verder richting "The Last Resort", een soort eco-lodge enkele kilometers voor de Tibetaanse/ Chinese grens.

Onderweg lunchen we, knapt onze band, doet de ruitenwisser het niet meer en spoelen we zowat van de weg. Als we aankomen bij het resort steken we het ravijn over via een lange hangbrug. Het regent en het is donker. Is het resort is ook nog de stroom uitgevallen. Moe, nat en koud krijgen we een drankje van het huis. Als het minder hard regent, wordt onze bagage opgehaald en kunnen we naar onze tent. Voor ons gezelschap en de gezelschappen die nog komen, zijn er welgeteld 8 douches en 4 toiletten. De 4 douches op zonne-energie zijn, door het ontbreken van zon, koud en de andere vier douches kun je nog niet eens lauw noemen. Bij de normale weersomstandigheden: zon en 20-25 graden geen probleem, maar bij de huidige 15-20 graden en regen is het geen pretje. Als ik er ook nog achter kom dat een gedeelte van mijn bagage nat is geworden, wordt het "avontuur" me even te veel. Ik wil nog maar een ding: slapen!

De rit wordt een behoorlijke uitputtingsslag voor de bus; een lekke band, afgebroken ruitenwissen en heel veel stukken onverharde wegen door (oude) aardverschuivingen. Door alle tegenslagen liggen we behoorlijk achter op schema en moeten we het laatste stuk door het donker. Eenmaal aangekomen wacht ons nog een verrassing: we moeten in het donker ene met regen en behoorlijke wind een enorme hangbrug overlopen. Spectaculair maar ook spannend. Als blijkt dat de regen nog lang niet ophoudt, onze bagage nat is en de douche maar niet warm wil worden, zit Claudia er even flink doorheen. Hoog tijd om in ons (klamme) campingbed te stappen.

Za 21 okt

Geheel tegen het gebruikelijke in, word ik vanochtend wakker met regen. Normaal regent het alleen 's middags. En zeker in deze tijd van het jaar, regent het zowat nooit. Een teleurstelling...maar ja. Vandaag gaan er groepsgenoten een Bungy Jump en Canyoning Swing doen. Ardy ziet het toch niet zitten en ik besluit mijn geld te bewaren voor andere dingen. Wij gaan met vier man op pad voor een mountainbiketocht richting de Tibetaanse grens. Helaas komen we onszelf gruwelijk tegen, 15 km fietsen in het vlakke Nederland is niets, maar hier pffffff. We besluiten terug te gaan. We zijn hier niet op martelkamp. We zijn nog op tijd terug om onze springers te zien. Erg gaaf en het kriebelt wel om ook te gaan. De rest van de middag relaxen we. De massage loopt voor mij uit op een teleurstelling. De masseur zou het goed doen als beul. Na de massage heb ik een extreme hoofdpijn van onderuit mijn nek tot boven mijn ogen. Het huilen staat me nader dan het lachen. Ardy daarentegen heeft gelukkig wel heel erg genoten van zijn massage. De buffetten hier zijn erg lekker en gevarieerd. 's Avonds gaan we op tijd naar bed, omdat we er morgen weer vroeg uit moeten.

Na weer een nacht in een typisch Nepalees bed (te kort, te smal en te koud) word ik wakker met het tikkende geluid van regen ons (tent)dak. Gelukkig houdt na een tijdje op, maar warm en zonnig (zoals het hier bijna altijd is) wordt het niet. We gaan vandaag mountainbiken richting de Tibetaanse grens. Als ik onze goed uitgeruste en fantastische gids zie, vrees ik eigenlijk al het ergste. Na ongeveer 2 km uphill worden we al keihard geconfronteerd met de hoogte en onze waardeloze conditie. We besluiten om te keren en 2 van onze medereizigers gaan wel verder. Helaas! So close tot Tibet! Eenmaal teruggekomen zijn we (nog) net op tijd om enkele reisgenoten van de 160 meter hoge

hangbrug te zien jumpen of swingen. Ik had eigenlijk eerst ook het plan om te gaan swingen, maar eenmaal ter plaatse vond ik het toch iets te! De rest van de middag zijn we lekker aan het chillen en laten we ons masseren met wisselende resultaten. Claudia was wel erg hardhandig aangepakt, zodat ze na de massage meer spierpijn had dan ervoor. 's Avonds na het eten worden we nog getraakteerd op een vuur en dansshow in verband met het lichtjesfestival.

Zo 22 okt

Vanochtend staan we om 6 uur op. We gaan canyoning. Na de instructie en het in het pak persen, gaan we op pad. Eerst klimmen we een stuk en spelen mijn kuiten weer ernstig op, maar als we bovenaan de waterval staan, is dat weer snel vergeten. We dalen 1600 meter af door 7 watervallen. In verschillende etappes leren we zelfstandig af te dalen. Fantastisch is het om echt in de natuur te zijn. Het uitzicht is prachtig en als het zonnetje doorbreekt, is het helemaal geweldig. De laatste waterval is 45 meter hoog. Een echte kick om hierdoor naar beneden af te dalen. De klim die daarop volgt valt natuurlijk weer tegen. Het is echt een geklim en geklauter door de bergen. Plotseling glij is weg en sta ik een lichaamslengte lager op de berg. Ardy schrikt heel erg. Gelukkig is er snel hulp en sta ik zo weer boven. Na een inspannende tocht staat er weer een heerlijk buffet klaar. De rest van de dag lezen en luieren we. Door het weer (veel regen) valt een boel in het water en voldoet het hier niet helemaal aan de verwachtingen. Jammer, maar er zullen vast nog hele mooie dagen komen.

We staan vroeg op in verband met canyoning. Gelukkig is het weer wat beter. Bij de kleedruimte blijkt de voorraad schoenen uit vier paar te bestaan waarvan 2 kapot en 2 kleiner dan maat 36. Ik moet helaas dus mijn eigen goede schoenen gebruiken. Bij de klim naar boven om bij de watervallen te komen krijgt Claudia weer enorme last van haar kuiten, maar als we er eenmaal zijn is het leed snel vergeten. De canyoning tocht is zeer spectaculair met als hoogtepunt een afdaling van 45 meter. Tijdens onze terugtocht slaat de paniek behoorlijk toe als Claudia van het pad af glijd en aan een paar graspollen blijft hangen. Gelukkig kunnen we haar snel omhoog hijsen, maar de schrik zit er goed in. Na bij elkaar bloedzuigers plukken en een warme douche, blijven we s'middags op het resort om lekker te relaxen. Samen met Martijn word ik uitgenodigd om met een groep Nepalezen een biertje te drinken en met hun gitaarmuziek mee te zingen. Het wordt ons al snel duidelijk dat ze allemaal een behoorlijke slok op hebben. We leren ze nog "life is life" van Opus en ah et dansje van de macarena. Als ze ons iets te amicaal worden, nemen we afscheid en gaan we weer lekker hangen en lezen. Helaas begint het weer te regenen en koelt het weer af. Het avondeten is weer een lekker buffet. We blijven nog gezellig natafelen en zien hoe de lokale werknemers voetstapjes op de grond schilderen om een of andere goede geest naar binnen te lokken tijdens het lichtfestival.

Ma 23 okt

Vanochtend gaan we richting Kathmandu raften. We rijden eerste een stukje met de bus. Bij het opstappunt krijgen we een uitgebreide instructie. Nu ik weet wat er allemaal mis kan gaan, vind ik het wel spannend. We stappen in de boot en gaan op weg. Bij de tweede stroomversnelling verliezen we Peter. Ardy reageert snel, maar krijgt hem niet in de boot. The Captain reageert ook snel en samen lukt het wel. Halverwege wacht de bus ons op en gaan we lunchen. De zin ontbreekt me daarna om weer het koude water in te gaan, maar ik verzamel "al mijn moed. Ik ga het, ondanks de kou, steeds leuker vinden, maar dan is het helaas al weer snel voorbij. Daarna wordt ons toch al krakkemikkige bus volgestouwd met raftspullen en raftinstructeurs. Opeengepakt vervolgen we onze weg. Om 19 uur komen we aan en hebben we nog een aantal dingen te doen: email sturen, T-shirts kopen, slaapzakken kopen en natuurlijk eten. We eten bij een Indiaas restaurant en het is echt heerlijk, maar ik verlang nu toch ook wel naar een bed. Ardy besluit nog om te gaan douchen wat uitdraait op een kleine ramp. Het doucheputje blijkt verstopt te zijn en de hotelkamer en gang zijn helemaal volgelopen. Rond 23.45 uur is eindelijk alles gedweild en kunnen we gaan slapen.

Vandaag gaan we weer richting Kathmandu. We vertrekken pas om 10 uur en tot die tijd relaxen we heerlijk in de opkomende zon. Ik schiet een boel plaatjes van schitterende bloemen en maak kennis met Dirk, een enorme wandelende tak. We stappen op de bus en na een klein uurtje worden we gedropt om te gaan raften. Na een zeer uitgebreide instructie over veiligheid e.d. dalen we de rivier af. De preek van de kapitein bleek niet voor niets te zijn geweest 3 keer een man overboord en iemand heeft een tand door de lip. Halverwege de tocht genieten we van een ter plekke geïmproviseerde lunch. Na het tweede deel blijkt dat de auto die de rafts en het personeel op zou halen niet verschenen is. Na overleg wordt besloten dat alles dan maar bij ons in de bus mee moet. Onderweg moeten we nog wachten omdat een bus is uitgebrand. Door alle omstandigheden komen we veel te laat en in het donder pas aan in Kathmandu. We kopen nog snel slaapzakken en T-shirts en gaan nog

wat eten. In het hotel wil ik nog even douchen voor het slapen gaan. Slecht idee. Het putje blijkt verstopt en ik zet al gauw onze kamer, het trappenhuis en nog een hotelkamer blank.

Di 24 okt

Vanochtend gaan we vroeg op pad. We vertrekken naar Chitwan. We rijden door een prachtig landschap. De bewolking trekt weg en we zien de besneeuwde bergtoppen van de Himalaya liggen. Als we in Chitwan aankomen is het tropisch warm. We logeren in een leuk hotel aan de rivier met uitzicht op het Nationaal Park. Na de lunch bezoeken we een Taru dorpje. Erg leuk om te zien hoe de mensen hier leven. Vervolgens gaan we naar een olifantenfokcentrum. Onderweg treffen we een kudde waterbuffels die de rivier oversteken. De olifanten zijn erg indrukwekkend om van zo dichtbij te zien. 's Avonds genieten we na van een prachtige dag.

Vanochtend staan we vroeg op voor een lange rit naar Chitwan National Park, een natuurgebied in het laagland van Nepal. We rijden door prachtige kloven en valleien en door het prachtige weer zien we vaak de besneeuwde bergtoppen. We verblijven in Tiger Camp, een leuk resort aan de rand van het Nationaal Park. Na het eten van een patatje oorlog (echt waar!) vertrekken we met een jeep naar een traditioneel dorp. We lopen hier wat rond en zien hoe de mensen hier wonen en werken. Na een korte wandel- en jeeptocht komen we aan bij het olifantenfokcentrum. Hier worden de olifanten gefokt die worden gebruikt om te werken in het Nationaal Park. Ze vervoeren materiaal, slepen boomstammen en beschermen de mensen tegen wilde dieren. Claudia vindt het zielig dat ze aan een ketting liggen, maar als de gids vertelt dat dat alleen 's avonds is en dat ze overdag gewoon rondlopen, is het goed. Terug in het resort eten en drinken we nog wat en genieten van de rustige omgeving en de prachtige sterrenhemel.

Wo 25 okt

Vanochtend slapen we lekker uit. Dit hebben we echt even nodig. Daarna genieten we van ons ontbijtje aan de rivier. Daarna staan de olifanten klaar om gewassen te worden. Na wat geklim en geklauter zitten er drie mensen op elke olifantenrug en wandelen we naar de "wasplaats". Wie wie wast, is me niet helemaal duidelijk, maar leuk is het wel! Regelmatig spuiten de olifanten hun rug nat, met ons er natuurlijk nog op. Op hun zij rollen en ons daarmee in het water gooien, is ook een leuk spelletje. Wat een bijzondere beesten. Ik denk wel af en toe aan die verzorger die een paar jaar geleden door zijn olifant is doodgetrapt. Ja, ze zijn nou eenmaal groot en lompe. Gelukkig gaat alles goed en hebben we veel plezier. Daarna douchen we lekker, eten wat en genieten van het zonnetje.

Vanochtend slapen we lekker uit, terwijl een groot gedeelte van de groep een wandeltocht door het N.P. maakt. Achteraf blijkt het een goede keuze. De tocht blijkt een flinke mars en er is niet veel wildlife gezien. Als iedereen er weer is, gaan we olifanten wassen. Het wordt een behoorlijk waterspektakel, wat aan de ene kant erg leuk is, maar aan de andere kant ook wel beangstigend. De olifanten laten zich nl. lekker opzij vallen en het is niet ondenkbaar dat je er klem onder komt te zitten. Ondanks de risico's is het supergaaf. Na het douchen genieten we nog lekker van de zon en laten we ons heerlijk bedienen van drankjes en eten.

In de loop van de middag maken we een tocht die "20.000 meren" heet. Met een jeep gaan we door de jungle. We zien pauwen, herten, apen en een adelaar. Even later wordt de jeep stil gezet en gaan we een klein stukje te voet verder. We moeten heel stil zijn. Een stukje verderop staat een neushoorn. Erg moeilijk te fotograferen, want we moeten toch op een redelijke afstand blijven. Als hij ons namelijk ruikt, valt hij waarschijnlijk aan. Na dit avontuur gaan we terug naar het kamp. Waar overigens de 20.000 meren zijn, is me niet helemaal duidelijk; we zien er maar 2.

In de namiddag gaan we met de jeep naar de "20.000 meren". Wij zien er slechts 2. Ik had hier meer van verwacht. Als we in het park toch een neushoorn zien, maakt dat veel goed.

Vanavond is er een bbq georganiseerd. Het eten smaakt prima en de bediening doet heel erg hun best om het ons naar de zin te maken. Na afloop is er een stam op de fiets bij ons kamp aangekomen. Ze voeren verschillende traditionele dansen met bijpassende muziek op. Ik vind het prachtig. Enigszins emotioneel sla ik alles gade. Met hoeveel plezier en hartelijkheid de Nepalezen ons tegemoet treden, is hartverwarmend. Natuurlijk mogen we zelf ook nog mee dansen. Daarna gaan we naar ons huisje en lezen we nog wat voor we in slaap vallen.

Vanavond heeft Sam een barbecue georganiseerd en treedt een lokale stam op. Ze laten met muziek en dans zien hoe ze vechten, jagen en communiceren. Erg indrukwekkend! Moe maar voldaan duiken we vroeg in bed.

Do 26 okt

Vanochtend staan we vroeg op voor een olifantenrit door de jungle. Dit de DE manier om dichtbij de dieren te komen, dus we zijn benieuwd. Allereerst zien we een hert met jong. We staan op nog geen drie meter afstand, maar het beest blijft, dan wel enigszins schuchter, liggen. Dit belooft wat. We lopen nog zeker een uur door de jungle en zien....niets. Eindelijk in de verte...een krokodil. Je ziet het net wel, net niet en voor de foto is het al helemaal niets. Het hobbelen, wordt nu wel vervelende, mijn spieren doen pijn; wat mij betreft gaan we terug. Maar dan, een roep van een andere olifantenrijder. Onze olifant wordt aangespoord om voort te maken. En ja hoor, daar zien we een neushoorn. Met bonus; ze heeft een jong bij haar. De olifanten bewegen haar naar een open plek. Om nog geen 4 meter zet ik de enorme en gevaarlijke beesten op de foto WOW! Daarna gaan we weer terug naar het kamp. Hier genieten we nog even van de zon voor we verder gaan naar Pokhara.

Het moet niet gekker worden. We klimmen al om 6 uur op een olifant om een jungle tocht te maken. Het rijden op zo'n kolossale knol is alle behalve comfortabel. De weg van onze lodge naar de jungle lijkt dan ook eeuwig te duren. Vlak voordat we de jungle in gaan, breekt het zonnetje door en wordt de temperatuur aangenamer. Onze olifant walst door het struikgewas zonder echt rekening te houden met zijn passagiers. We krijgen dan ook de volle lading takken en bladeren in ons gezicht. De bomen- en plantenwereld in de jungle is prachtig, maar na een dik uur ronddwalen zonder echt wildlife zien, begin ik me behoorlijk te vervelen. Als de chauffeur van de olifant besluit terug te gaan, hoort hij een collega roepen, dat hij een neushoorn ziet. We rijden zijn kant op en inderdaad; een joekel van neushoorn met jong. Inmiddels zijn alle olifanten ter plekke en drijven ze de neushoorns naar een open veld. Omdat we op een olifant zitten, kunnen we dus heel erg dichtbij de neushoorns komen, we kunnen ze bijna aanraken! Als iedereen foto's heeft gemaakt, laten we moeder en kind weer met rust en verlaten wij, toch nog voldaan, de jungle. In het resort pakken we weer onze tassen in en genieten we nog even van de zon voordat we vertrekken naar Pokhara.

De busrit is lang en vervelend. Ardy en ik zijn allebei niet lekker, dus dat maakt het er niet beter op. Ik probeer zoveel mogelijk te slapen en ben blij als we er zijn. 's Avonds gaan we met de groep eten bij een Italiaans restaurant. Echter is rekening gehouden met 8 i.p.v. 18 personen. Verder hebben ze een aantal ingrediënten niet en is de kaart niet echt bijzonder. En zo later blijkt; het eten ook niet. Jammer!

Ik voel me eigenlijk steeds gammeler worden en heb een griepig gevoel. De busrit is weer prachtig, maar door al dat gehobbel voer ik me niet echt beter. Na zo'n zes uur rijden (met tussenstop) komen we aan in Pokhara. Een leuk toeristisch stadje met een mooi meer, wat ingesloten ligt door prachtige besneeuwde bergtoppen. Langs het meer loopt een soort boulevard met gezellige barretjes, restaurants en winkels. Het doet me een beetje denken aan een van die vele Duitse bergmeren, maar dan op z'n Nepalees. 's Avonds gaan we eten bij een Italiaans restaurant op aanraden van Sam. Als snel blijkt dat de eigenaresse een vriendin van haar is en dat we er niet zitten vanwege de kwaliteit.

Vr 27 okt

De groep gaat op tekking en slapen lekker uit. Vervolgens gaan we op pad naar de markt. Dit valt nog niet mee. Er zijn nergens straatnaambordjes en ons kaartje is ook niet helemaal helder. We besluiten het onzelf wat makeklijker te maken en nemen een taxi. Voor € 1,40 brengt hij ons eerst naar de Old Bazar waar de markt niet blijkt te zijn en vervolgens naar de New Bazar. Hier zijn we op de juiste plek, maar van een markt zoals we die kennen, kun je niet echt spreken. Ik heb vandaag mijn dag niet en constateer dat ik een haat-liefde verhouding heb met dit land. Ik houd van de natuur, de vriendelijke zachte menschen, maar verafschuw de smerige en drukke steden. Fantastisch is het als twee Nepalezen met camare (wat heel bijzonder is) graag met ons op de foto willen, maar spuugzat ben ik het lawaai. We gaan terug naar het hotel. Ik ben echt niet lekker, neem een aspirine en val in een diepe slaap. Een paar uur later word ik weer wakker en ben ik wat opgeknapt. We gaan de winkelstraat in, genieten van een lunch (€6) en kopen de eerste cadeautjes voor thuis. Heerlijk slenteren we door de straatjes. 's Avonds gaan we weer lekker eten (€7) en gaan op tijd naar bed.

Vandaag hebben we een day-off in Pokhara. Ons plan om lekker lang uit te slapen wordt wreed verstoord door bouwvakkers met slijptollen e.d. We voelen ons allebei niet al te best en hebben behoorlijk last van onze dames. Nadat we toch nog onze medereizigers hebben uitgezwaaid, beginnen we aan onze zoektocht naar de "Old Bazar". Volgens ons boekje lopen we de goede kant op, maar na een paar kilometer lopen, slaat bij ons toch de twijfel toe. We laten ons door een taxi naar ons doel brengen. Ter plekke blijkt het meer "old" dan "bazaar" te zijn. We geven de chauffeur de opdracht om naar de huidige markt te rijden. We worden na een tijdje afgezet op een drukke en chaotische winkelstraat en rekenen af met de chauffeur. We hebben ongeveer 8 km gereden voor maar € 1,40. Na een tijdje lopen komen we uit bij het centrale busstation. We rusten even uit op een bankje en al snel zijn wij de toeristische attractie. Een jong Nepalees stel wil zelfs met ons op de foto. Ze maker er niet 1, maar zelfs 3. Nadat ze ons veelvuldig bedanken, stappen ze snel op de bus. De winkelstraat/ markt is niet echt wat we verwacht hadden. We nemen maar weer een taxi naar het hotel. Claudai is bekaf en gaat even slapen. Ik ga wat lezen, maar dat duurt niet lang. Het wordt een "powernap". Als we wakker worden voelen we ons weer behoorlijk fit. We gaan shoppen in de toeristenstraat om trackingspullen voor Cor en Joke te kopen. We plukken voor € 100 een winkel half leeg en de eigenaar en zijn vrouw grijnzen van oor tot oor. We eindigen onze shop trip in een leuk restaurant. Al snel valt ons op dat uit de gezellig knipperende verlichting ook kerstmelodietjes komen. We laten ons er niet gek door maken en genieten van de gerechten. Eenmaal weer op pad kopen we nog wat goedkope cd's. Tijdens het luisteren, vindt er aardschok in mijn darmen plaats en vlucht ik terug naar het restaurant. Daar zal ik dan toch boven zo'n gat in de vloer moeten hangen. Opgelucht en zonder kleerscheuren loop ik weer naar de CD shop. We rekenen af en voor de prijs van 1 cd in Nederland, hebben we er nu een stuk of 5 inclusief opbergmap. Terug in onze hotelkamer lopen we allebei nog een keer leeg. We hopen dat we ons morgen beter voelen.

Za 28 okt

Helemaal in mijn ritme word ik om 7.15 uur wakker. Ik lig nog lekker te lezen en ga daarna in bad. Ja, dit hotel heeft er een. Stel je er niet te veel van voor, maar dit is het meest luxe hotel tot nu toe. Een tweepersoonsbed MET een redelijk matras, een t.v. bad met douche, wastafel, ventilator en stroom. Daarna gaan we ontbijten (€ 2,05) en we kopen een prachtige ketting. We vervolgen onze weg naar het meer. We huren ene bootje voor de hele dag (€ 3). We dobberen lekker op het meer en genieten van de rust. Na een flinke tijd dobberen, krijgen we honger en we varen terug. We kiezen een van de vele restaurantjes en genieten weer van het lekkere eten. De rest van de dag gaan we nog wat shoppen, lummelen en lezen. Erg lekker na die drukke dagen.

We ontbijten in een restaurant waar ze nutella pannenkoeken verkopen. Vervolgens slaan we hapjes en drankjes in bij de buurtsuper om mee te nemen in een bootje op het meer. Na wat afdingen, huren we een roeiboetje voor 300 rupies voor een hele dag. Na wat roeien, dobberen we wat in de halfschaduw van de bomen aan de overkant van het meer. Dit is relaxen op en top. Ik werk lekker mijn dagboek bij met wat er gisteren allemaal is gedaan en Claudia ligt lekker te lezen en te slapen. Na een plaspaauze op een strandje roei ik langs de pagode die op een eilandje in het meer staat. Daarna zetten we weer koers richting de wal. Na het bootavontuur slenteren we nog wat door het Lakeside District en doen nog een middagdutje in het hotel. 's Avonds gaan we met een gedeelte van de groep naar de Japanner. De kwaliteit is erg goed, maar japans eten is aan mijn niet besteed. Claudia heeft nog steeds heftige krampen en gaat daarom vroeg naar bed.

Zo 29 okt

Vanochtend sta ik helaas weer niet fit op. Dit komt me nu wel een beetje de neus uit. Ik heb nu al een dag of drie vlagen met helse buikkrampen en ik ben het letterlijk en figuurlijk schijtzat. De lange busrit (7 uur) maakt het er ook niet beter op. In Kathmandu aangekomen doen alle spieren me zeer. En mijn buik doet van binnen overal pijn. Ik voel me lamlendig, maar we hebben nog een missie: souvenirs. En dat valt niet meer. De goedkope dingen is echt troep. En wat wel echt mooi is, is vaak toch erg duur.

Na een pittig gevecht met Claudia over tas inpakken gaan we weer richting Kathmandu. Claudia is nog steeds beroerd. Na een lange busrit van zo'n 7 uur met matige lunchstop zijn we weer terug is "Hotel Tradion". We shoppen nog wat, eten 's avonds voor de laatste keer met de groep en gaan op tijd naar bed.

Ma 30 okt

De laatste dag in Nepal, we zijn op tijd op gestaan, want we willen graag nog de laatste bezienswaardigheden bezoeken. We laten ons door een taxi afzetten bij de hoofdingang van het

Psnupatinath Complex aan de Basmati rivier. Het binnenste gedeelte van de tempel is alleen toegankelijk voor Hindoes, maar voor de rest mogen we alles bekijken. We brengen eerst een flinke tas met (voor ons) oude kleding naar het Moeder Theresa huis. Dit is een weeshuis voor bejaarden. Schrijnend om te zien hoe de mensen hier leven. Vervolgens lopen we naar de rivier. Hier worden de doden gecremeerd, wassen de mensen zich in de heilige rivier en brengen ze offers. Dat de apen er vaak vandoor gaan met de offers, schijnt niet uit te maken. Na enige tijd wachten maken we een crematieceremonie mee. Eerst een beetje voorzichtig slaan we dit gade, maar al snel wordt duidelijk dat de Nepalezen dit tot het gewone leven vinden behoren. Foto's maken is dan ook geen enkel probleem. Zelfs een Sadhu (mannen die die door het afzweren van alle materiele zaken en 'vleselijke behoeften' proberen een staat te bereiken waarin ze alles in het universum begrijpen en daarom niet meer hergeboren worden op aarde) poseert voor het zojuist aangestoken lijk. Hij zwaait ons vrolijk tegemoet. Het is wel bijzonder om mee te maken en de serene rust die hiervan uitgaat, heeft een positieve uitwerking. We vervolgen onze weg naar Bouddha Nath (Bodnath). We lopen, zoals het hoort, met de klok mee rondom de Stupa. We zien een enorme gebedsrol en genieten van het zien hoe de monniken hier leven. Bij een restaurant genieten we van het uitzicht over de Stupa. Daarna moeten we weer terug naar Thamel; de toeristenwijk van Nepal. Daar laten we ons nog een keer flink masseren en we genieten van onze laatste maaltijd in Nepal. Helaas zit het er weer op en vliegen we terug naar Nederland.